

Legând clipele

Alina Drăgan

Legând clipele de
Noptile curgânde-
Îmi semăn dorul de tine
Ca pe o pânză...
Ca pe un ceas
Fără răbdare, fără
Vreo după-amiază-n care
Să se-ascundă...

Și totul mă doare
Și mă limitează
Cu orice încrâncenare
Despre care credeam
Că mă eliberează...

Și-n nod zilele între ele,
Cu muzica lor cu tot,
Și privesc firul neînceput
Al timpului ce va să vină
În pas desuet și mut...

Și totu-i obsesiv de absurd...

Legând clipe între ele
Mă dezleg de tot de mine-
De tot ce-am fost,
De orice părăsire care m-a
Aruncat vreodata-n
Tumult anost...

Și cât de ciudată pare
Aceasta paradigmă
Nouă spre care mă îndrept
De parca niciodată
Nu m-am cunoscut,
De parc-am mai trecut pe-acolo
Fără să mă aștept...

În liniștea nopții
În care leg clipele-ntre ele,
Timpul pare că-și întinde
Iluziile spre mine,
Dilatându-se

În propriile pupile...

Orizont îndepărtat,
Neînțelesul de altădată
Îmi apare atât de clar
Încât traspere prin mine,
Vertiginos,
Îndepărtându-mă
De orice zadarnică amintire
Care mă mai poate ține în loc...

Și-n clipe legate te iubesc
Mai mult decât oricând,
Și am răbdare, și te-aud
Visând printre
Pleoapele care ne-ascund
În al lor cânt...